

Proves d'accés a la universitat

Istòria dera filosofia

Seria 5

Qualificació				TR	
Exercici 1	Pregunta I				
	Pregunta II	<i>a</i>			
		<i>b</i>			
Pregunta III					
Exercici 2					
Exercici 3					
Suma de notes parcials				X	
Qualificació final				X	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Era pròva compren tres exercicis, que trobaratz enes pàgines 2-5 (exercici 1), pàgina 8 (exercici 2) e pàgina 10 (exercici 3).

En cada exercici auez d'escuelher UA des dues opcions (A o B).

Tietz en compte qu'er exercici 1 compren, ath sòn torn, tres qüestions.

Exercici 1

[6 punts en totau]

Trigatz ua des dues opcions següentes, A o B, e responetz as tres qüestions dera opció qu'auez trigat (que se formulen despús deth tèxte).

OPCION A

Mentrestant, que l'utilitarista no es cansi mai de proclamar que la moral de l'autosacrifici és una possessió que li pertany a ell amb el mateix dret que els pertany a l'estoic o al transcendentalista. La moral utilitarista reconeix en els éssers humans el poder de sacrificar el seu bé més gran pel bé dels altres. Només es nega a admetre que el sacrifici sigui un bé en ell mateix. Un sacrifici que no augmenta, o no tendeix a augmentar, la suma total de felicitat, el considera malaguanyat. L'única autorenúncia que aplaudeix és la que es consagra a la felicitat dels altres, o a algun dels mitjans que la faciliten; sigui la de la humanitat considerada col·lectivament, sigui la d'individus particulars dins dels límits imposats per l'interès col·lectiu de la humanitat.

John Stuart MILL. *Utilitarisme*, II

Qüestion I. Explicatz brèument (entre seishanta e cent paraules) es idees principaus deth tèxte e com i apareishen relacionades. [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument (entre cinc e vint paraules en cada cas) eth significat qu'an en tèxte es mots següents: [1 punt]

a) «felicitat»:

b) «mitjans»:

Qüestion III. Explicatz eth sens e era justificacion, segontes John Stuart Mill, dera següenta afirmacion deth tèxte: «La moral utilitarista reconeix en els éssers humans el poder de sacrificar el seu bé més gran pel bé dels altres. Només es nega a admetre que el sacrifici sigui un bé en ell mateix.» (Ena resposta, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Mill que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Començatz a respóner ad aguesta qüestion aciu dejós; podetz continuar escriuent enes pàgines 6 e 7.]

OPCION B

Em cal considerar que soc un home que té per costum dormir a la nit i representar-me en somnis les mateixes coses [...] que els insensats imaginem mentre estan desperts. Quants cops m'ha passat que somiava, a la nit, que era aquí, vestit com ara i que em trobava a prop del foc, quan de fet estava desvestit a dintre el llit?

[...]

Potser no seria una mala conclusió dir que la física, l'astronomia, la medicina i totes les altres ciències que depenen de la consideració de les coses compostes són molt dubtoses i insegures; però que l'aritmètica, la geometria i les altres ciències d'aquest gènere, que no tracten sinó de coses molt simples i molt generals, sense preocupar-se gaire de si són a la natura o no hi són, contenen coses certes i indubtables. Perquè tant si vetllo com si dormo, dos més tres faran sempre cinc, i el quadrat mai no tindrà més de quatre costats [...].

Tanmateix, fa molt de temps que tinc en el meu esperit una certa opinió segons la qual hi ha un Déu que ho pot tot [...]. Ara, qui em pot assegurar que aquest Déu no ha fet precisament que no hi hagi ni terra ni cel, ni cap cos extens ni cap figura, ni magnitud ni lloc, i que, així i tot, jo tingui les sensacions d'aquestes coses, i que tot em sembli que existeix tal com jo ho veig? I a més, com que de vegades penso que els altres s'enganyen, fins i tot en les coses que creuen saber amb tota certesa, qui sap si aquest Déu no ha volgut que jo m'enganyi sempre que sumo dos més tres o que compto els costats d'un quadrat [...]. Potser Déu no ha volgut que jo m'enganyi d'aquesta manera, ja que es diu que és supremament bo. [...]

Suposaré, doncs, que hi ha, no precisament un Déu [...], sinó un geni maligne, tan poderós com astut, que ha posat tot el seu enginy a enganyar-me.

René DESCARTES. *Meditacions metafísiques*, I

Qüestion I. Explicatz breument (entre ueitanta e cent vint paraules) es idees principaus deth tèxte e com i apareishen relacionades. [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument (entre cinc e vint paraules en cada cas) eth significat qu'an en tèxte es mots següents: [1 punt]

a) «magnitud»:

b) «certesa»:

Qüestion III. Explicatz quin papèr a era afirmacion deth tèxte «Suposaré, doncs, que hi ha, no precisament un Déu [...], sinó un geni maligne, tan poderós com astut, que ha posat tot el seu enginy a enganyar-me» en aquerò que René Descartes vò defensar enes *Meditacions metafísiques*. En particular, auetz d'explicar qué pòrte a Descartes a considerar aquera ipotèsi e quines son es linhes generaus dera resposta qu'er autor aufrís despús ena situacion plantejada per aquera ipotèsi dera «Meditació I». (Ena resposta, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Descartes que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Podetz continuar responent aciu ara qüestion III der exercici 1.]

Exercici 2

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B.

OPCION A. Comparatz era concepcion de Mill sus s'è (o non è) era obligacion de compartir eth mèn minjar, quan n'è mèd deth que me cau, damb bèth un qu'a hame e m'a demanat se li pogui dar ua part d'aquerò que jo è, damb era concepcion sus aguesta madeisha qüestion de un aute autor/a remercable/a dera istòria dera filosofia occidentau. [2 punts]

OPCION B. Comparatz era concepcion de Descartes sus era natura umana damb era concepcion sus era natura umana de un aute autor/a remercable/a dera istòria dera filosofia occidentau. [2 punts]

Exercici 3

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B.

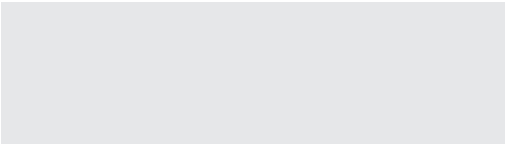
OPCION A. Explicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb era afirmacion següenta: «Ei bon evitar que i age persones que patisquen; per aquerò, se i a manères de manipular es gamets (ovuls o espermatozoïdes) entà assegurar qu'es mainatjons que s'engendren non agen cap de malautia, s'aurie de hèr.» Responetz d'ua manèra rasoada. [2 punts]

OPCION B. Explicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb es dues afirmacions següentes: «Non auem reaument cap de bona rason entà pensar que, a mèz d'un còs, es persones an ua anma o esperit, qu'ei diferent deth còs. E se non s'a ua bona rason entà creir qu'un cèrt tipe de causa existís, non s'aurie pas de creir qu'existís.» Responetz d'ua manèra rasoada. [2 punts]

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans

Conselh Generau
d'Aran